

1. KAPITOLA

Neznášam, keď sa musím zakrádať, povedal si v duchu Ajriš. Najradšej by si odplul, ale nemohol. Mal nasadenú balistickú helmu s vypuklou celotvárovou maskou. Ne-
dýchalo sa v nej najlepšie, aj keď mala aktívne vetranie, posúvajúce vonkajší vzduch cez viaceré filtre.

Navonok pripomínala zvláštneho tvora s veľkými očami, takmer pavúčími. Vnútrajšok vyplňal flexibilný zaoblený displej. Prenášali sa naň zábery a údaje z desiatok kamier a senzorov. Kalkulovanie vzdialenosti, rozmery, analýza predmetov, nočné videnie, termo videnie, širokohlavý záber a ďalšie vychytávky, ktorým príliš nerozumel.

V celom tom vojenskom mundúre vo farbách noci si pripadal smiešny a nemotorný. Trup mu zdobila nepriestrelná vesta s puzdrami na zásobníky, granáty a iné doplnky. Žiadna ťažká, neforemná vec, ledva mu chrániaca hrudník. Dokonca aj stehná a slabiny mal v bezpečí.

Vybavili ich najlepšími technológiami, aké dokázali implementovať. Ajriš však pochyboval, že im pri strete s mágmi pomôžu. Na to mal poslúžiť on a ďalší dvaja mágovia v jednotke. Uwe a Karolína.

Spoznal ich pred rokom, keď im vypomáhal pri ochrane akéhosi účtovníka. Napokon si ho našli aj napriek zmenenej identite a bolo vymaľované. Jeho vnútornosťami. Celá izba.

Zahľadel sa na okolie pred sebou. Noc bola bezmesač-

ná, obloha zatiahnutá. Nachádzali sa asi dvadsať metrov od plotu súkromného areálu. Podľa oficiálnych informácií išlo o výcvikové stredisko pre súkromné bezpečnostné služby. Malo pristávaciu plochu, dva hangáre, viaceré skladové budovy, obytné zóny a strelnicu. Čudné, ale nie úplne nezvyčajné. A hlavne, na všetko mali povolenie. Okrem nulifikátora. Ten nikde v dokumentácii uvedený nemali a ani by k nemu nemali mať prístup.

„Ajriš,“ ozval sa v slúchadlách hlas kapitána Petra Webera, ich veliteľa. Ajriš pobehol opatrne dopredu a klakol si na koleno vedľa neho. V duchu k sebe povolal magické častice a s ich pomocou vyformoval okolo seba ochrannú bariéru. Prejde ňou len to, čo podvedomie vyhodnotí ako bezpečné. Aspoň tak si to s Jegorom mysleli, ale fungovanie jeho schopnosti im bolo stále záhadou.

Rozhodoval on, alebo častice? Jegor veril, že medzi nimi vládla symbióza.

Pomaly rozťahoval štít, až kým nenarazil na odpor. Prikývol. Prítomnosť nulifikačného poľa znamenala jediné. Boli na správnom mieste. Doposiaľ zaznamenali iba zvýšenú radiáciu totožnú s nulifikátorom. Teraz mali potvrdenie.

Weber nacvičenými gestami poslal k plotu Iana s Michalom. Michal si klakol a z puzdra na veste vytiahol nástroje potrebné na prekonanie senzormi chránenej prekážky. Ian ho kryl.

Ajriš do štítu zahrnul oboch mágov, aj keď vedel, že im to nerobí dobre. Najmä nečakaný úbytok magických častíc dokáže jedným riadne zamávať. Preto ich stratu trénovali. Spočiatku ho zakaždým obliat studený pot, zasakol sa mu dych a stuhol. Tréningom sa to však zlepšilo. Dokázal reagovať bez zamrznutia, ale stále sa cítil nesvoj.

Michal očividne premostil senzory v danej časti oplo-tenia a vystrihával dostatočne veľký otvor, aby ním mohli prejsť. Keď skončil, dal im znamenie a spolu s Ianom prešli na druhú stranu. Nasledovali ich veliteľ, Tomasz a Brian.

Ajriš sa postupne blížil k hranici dosahu nulifikátora a psychicky sa pripravoval na zmenu. Sťahoval štít, pevne zvieral samopal MP5 v dlaniach a odratúval kroky.

A potom odrazu nič. Ako keď ťuknete do vypínača. V jednom okamihu ich cítite vôkol seba, v druhom nastane ticho a prázdnota. Prepadne vás panika, zatajíte dych a stuhnete.

Cez plot sa mu podarilo prejsť bez toho posledného. Mimovoľne pohladil kovovú krabičku na opasku a prstami sa dotkol spúšťača.

Mobilný generátor magických častíc. Pozornosť výskumného oddelenia a privátneho sektora. Armáda okolo toho robila tajnosti, ale Ajriš tušil, že za tým budú plány Krugerovej spoločnosti.

Vzali to krížom cez prístávaciu plochu. Nebola osvetlená a najbližšia budova bola vzdialená viac ako sto metrov. Vedel to, lebo si plán prechádzali až dovtedy, kým ho nepoznali naspamäť. A takisto mu to ukazovalo na displeji.

Vojaci striehli po pohybe, ale zatiaľ bol všade pokoj. Až príliš veľký na Ajrišov vkus. Rozviedka nehlásila žiadne hliadky a prekvapivo ani kamery. Aspoň nie také, o ktorých by vedeli. No aj tak si dávali pozor.

Ian zastal, skontroloval na diaľku budovu a opäť sa pohol. Malo ísť o menší sklad, ktorý ich nateraz nezaujímal. Blížili sa k miestu so zvýšenou radiáciou, keď sa im pod nohami otriasla zem.

Okamžite zaľahli. Ajriš odistil svoju MP5 a namieril

do priestoru. Ostatní urobili to isté. Pár sekúnd sa ani len nepohli. A potom to pocítli znova a znova.

„Čo to, kurva, je?“ spýtal sa Ian. Mali uzatvorený komunikačný okruh, mimo helmy ich počuť nebolo.

„Výbuchy?“ skúsil Tomasz.

„Ale odkiaľ?“ pridal sa Brian. „To by sme ich hádam videli.“

„Alebo aj nie,“ povedal Ajriš a sledoval zem.

„Ideme!“ zavelil Weber.

Prvý hangár už bol na dosah. Otrasy sa viac neozvali a všade vládol pokoj, no Ajrišovi čosi navrávalo, že je zle. *Možno je to len odstrihnutie od častíc*, pomyslel si a oprel sa o stenu hangára. Ian skúsil dvere, ale boli zamknuté. Neunúvali sa ich otváraním. Zdroj žiarenia bol o niečo ďalej.

Smerovali k druhému hangáru, keď sa zem opäť otriasla. Tentoraz oveľa silnejšie než predtým. Aj vysielacia znova ožila. „Tu velenie,“ začul Ajriš hlas vrchného veliteľa – generála Lukáša Štefaničku. „Akcia je zrušená. Opakujem, akcia je zrušená. Okamžite sa vráťte.“

„Pane,“ namietol Weber, „cieľ máme na dosah.“

„Negatívne, kapitán,“ povedal generál Štefanička. „Ihneď ukončíte akciu, je to rozkaz.“

Weber mierne sklonil hlavu a s odpoveďou si dával načas.

„Prišlo to zhora, kapitán,“ ozrejmil generál. „Potvrďte príjem.“

Weber pevne zovrel rukoväť svojej útočnej pušky XM7. „Potvrdzujem. Akcia zrušená, vraciame sa.“

Ajriš vedel, že to príde, no aj tak ho to dopálilo. Srdce sa mu rozbúšilo a okolité zvuky sa utlmili. Počul, že na neho hovoria, ale nevnímal. Veliteľ ho potľapkal po rame-

ne. Presne ako v jeden večer, pár mesiacov po vypočúvaní. Dal mu jednoduchú, ale zato smrteľne dôležitú otázku: „Chceš nájsť svoju mamu?“

Viac nepotreboval vedieť. Ezechiášove kontakty nič užitočné nezistili a už dlhšie ho zožíral pocit bezmocnosti, že ju kdesi väznia. Pre jej záchranu alebo vyslobodenie z utrpenia bol ochotný podstúpiť čokoľvek.

Pozrel sa Weberovi na helmu a predstavil si jeho výraz. Potom stočil zrak k oploťenému úseku, kde mal byť nulifikátor.

Rozbehol sa.

„Ajriš!“ skríkol Weber.

Neotočil sa. Mali skontrolovať prítomnosť nulifikátora, aby mohli nabehnúť ostatné jednotky s povolením k prehliadke. To, že im v tom niekto zabránil, znamenalo iba jediné.

Boli na správnej stope.

Ignoroval rozkazy a naliehania, aj keď súhlasil, že vojenskú hierarchiu bude rešpektovať. No nemohol inak. Ak tu niekde držali jeho mamu, musel urobiť všetko pre jej záchranu. Pri otcovi zlyhal, už mu nevedel pomôcť. Nemienil prísť ešte aj o ňu.

Ozval sa výbuch a tlaková vlna ho zrazila k zemi. S oba-
vami sa otočil, ale jednotka ho nasledovala. Tiež sa zvie-
chali zo zeme. Keby tam počkali, bolo by určite po nich.

Zakrádal sa k horiacej budove, ale prikrčil sa, keď z nej vybehla postava odetá od hlavy po päty do čierneho. „Čo to, kurva, je?!“ Namieril na neznámeho zbraň, ten si ho všimol a tasil... meč. Vypúľil naň oči a sledoval, ako sa na neho ženie. Gulky si našli cieľ, ale ten sa iba zatackal a pokračoval na Ajriša.

Stlačil spúšť, ale rovnako mohol strieľať aj do betó-

novej steny. Náboje narážali, ale nemalo to žiaden efekt. Dokonca sa mu zdalo, že po náraze dopadali na zem.

Útočník sa po ňom zahnal mečom. Ajriš mu nastavil do cesty samopal. Zaiskrilo to, ale čepeľ ním prešla hladko. Ajriš uskočil stranou a uhýbal sa. V hlave mu hučali pokriky spolubojovníkov. Miešali sa s nadávaním velenia a jeho vlastnými skúsenosťami, ktoré mu kázali okamžité utiecť.

Aktivoval generátor častíc, vykryl útočnickovu ruku s mečom a vrazil mu jednu do hlavy. V ušiach mu zadunelo a ledva sa uhol seku do boku. Schytala to vesta. Brian sa zavesil na útočníka zozadu, ale nestačilo to. Podarilo sa im ho zvaliť, až keď sa pridali aj Michal s Tomaszom.

Ajriš sa skontroloval, či je celý. Následne sa obzrel po ostatných. Uwe s Karolínou čupeli opodiaľ a mierili na horiaci hangár. Generátor častíc zapípal a vypol sa. Webera s Ianom najprv nevidel, ale potom si ich všimol uprostred trávniku medzi budovami. Bola tam oplotená časť s poklopom do podzemia. Práve ho otvárali.

Spoza chrbta začul rev motorov. Blížili sa k nim obrnené vozidlá a transportéry.

„Kontakt!“ vykrikol Uwe, keď z horiacich trosiek vyšla ďalšia postava odetá v čiernom. A za ňou ďalšia a ďalšia.

„Kurvadopičematerej,“ hlesol Ajriš. Lucii v mailoch slúbil, že si vylepší slovník, ale v tejto situácii si nevedel pomôcť.

Urýchlene potrebovali prístup k mágii. Uwe spustil strelbu. Karolína sa pridala. Ajriš zvesil z vesty dva granáty, odistil ich a ihneď hodil po blížiacich sa útočníkoch.

Keď im dopadli k nohám, o krok ustúpili a vzápätí ich zahalila explózia. Počkali, kým sa rozplynie dym.

Zazrel postavy na zemi, ale radosť mu dlho nevydr-

žala. Pohli nohami, striasli sa a postavili. Boli viditeľne otrasení, ale nezdalo sa, že sú zranení.

„Čo sú zač?!“ skríkol Ajriš a pozrel sa po Weberovi. S Ianom sa náhlili smerom k nim.

Útočníci sa dali do pohybu a v dlaniach sa im zaleskli čepele.

„Kapitán!“ zakričal Ajriš a dal sa na ústup.

Ostatní tak učinili tiež. Brian s chlapmi pustili zajatého nepriateľa. Okamžite sa rozbehol k vlastným.

Už boli takmer pri nich, keď sa zem opäť otriasla. Z oplotenej časti na trávniku vyšľahli plamene. Dopadali na nich kúsky zeme, kamenia, ale aj kovové úlomky. Za chrbtami im zabrzdlili vozidlá a ihneď spustili paľbu do čiernych postáv. Jedna schytala priamy zásah, no vzápätí sa postavila a za pomoci ostatných sa stiahla späť za oheň a trosky.

Strelba neutíchala a pridali sa aj ostatné vozidlá. Z jedného vyskočil chlap takého vzrastu, že aj Ajriš sa cítil malý. Zamieril rovno k nim.

„Čo ste to, sakra, spravili!“ okríkol ich po anglicky so silným prízvukom. Ajriš ho odhadoval na Íra alebo Škóta. Neznámy sa nezahľadel k horiacemu hangáru, ale k miestu, kde mal byť ukrytý nulifikátor. „Ktorý idiot vám dal príkaz zničiť nulifikátor?“

Ajriš siahol na štít. Častice ešte úplne necítil. Trvalo im, kým sa vrátia, ale zmenu postrehol.

„To som bol ja,“ povedal Weber. „A vás zatýkam.“

„Mňa?“ zasmial sa chlap a obzrel sa po svojich mužoch. „Nie, kapitán Weber. Neposlúchli ste rozkaz, takže zatýkať bude niekto iný. V prípade, že prežijeme.“

Hneď ako to povedal, vyleteli z ruín hangára magické projektily rôzneho druhu. Ajriš medzi nimi zazrel aj tie

prekliate zlaté. Okamžite rozťahol štít, zaprel sa nohami a zameral sa na ne.

Zatackal sa, ale zásah ustál. Zhodnotil situáciu navôkol. Viaceré vozidlá horeli. Vojaci odťahovali ranených do bezpečia. Ostatní strieľali zo všetkého, čo mali po ruke. Videl letieť aj niekoľko erpégečiek, ale magický útok neustával. Dokonca nabral na intenzite.

Bariéra zatiaľ odolávala.

V troskách sa čosi zalesklo a zakrátko odtiaľ vybehlo niekoľko postáv. Pred sebou niesli niečo, čo sa podobalo na vysoké zlaté štíty. Projektily sa od nich odrážali. Granáty po nárazoch vybuchli. Objavila sa medzera, ale následne sa zacelila.

Uwe vystrelil zopár ohnivých gúl, ale s minimálnym efektom.

„Čo sa tu deje?!“ okríkol pre zmenu Weber neznámeho chlapa.

„Mimo váš stupeň previerky.“

Bojovú vravu prerušil nový zvuk. Akoby trhajúci sa papier.

Ajriš sa otočil a od úžasu zabudol dýchať. Hľadel na niečo, čo nevedel opísať ani pochopiť. Uprostred prístavacej plochy sa niekoľko metrov nad zemou chvela modro-žiarica guľa. Postupne sa zväčšovala a rozširovala. Nadobúdala tvar elipsy a odhaľovala priestor za ním.

Akoby sa pozeral cez okno do inej krajiny. Vyprahnutej, zničenej, s vyvrátenými stromami. No to nebolo všetko, čo tam videl. K oknu sa blížili desiatky postáv v čiernom. Nielen so štítmí, ale aj so strelnými zbraňami. Pochodovali v početných, tesne zovretých šíkoch. Zrýchľovali, až napokon prešli von. Vtedy sa ich rady

trochu zavlňili. Rýchlo sa však vrátili späť do formácie a udreli štítmí o zem.

Strelba utíchla. Zostávajúce autá sa otáčali a presúvali, aby čelili novej hrozbe. Velitelia povolávali ďalšie posily.

Ajriš postrehol aktivitu pri hangári. Menšia štítová hradba sa dala do pohybu. Bolo ich viac, než si myslel. A nie všetci mali tie obleky. Na chvíľu sa mu dokonca zazdalo, že zazrel holú kožu. Práve odnášali akýsi veľký a ťažký predmet.

Všimol si to aj neznámy a vydal rozkaz k zahájeniu útoku. Lenže od portálu sa ohlásila krycia strelba zo zbraní, ktoré očividne fungovali na mágiu. Pridali sa aj magické projektily. S neuveriteľnou presnosťou zasahovali svoje ciele a zastierali výhľad.

Ajrišov štít zinkasoval viacero presných zásahov. Začal zuby a povolával ďalšie častice, ale nápor bol prisilný. Bariéra sa roztrieštila a tlaková vlna ho zrazila k zemi.

Zbadal Uweho divoké, ale premyslené chrlenie ohňa na útočníkov. Karolína odklonila jednu zo zlatých gúľ oveľa väčšou zelenou, ale pred druhou musela uskočiť.

Tomasz s Michalom strieľali v dávkach a pokúšali sa zatlačiť mágov späť do portálu.

Ianovi došla munícia. Pokľakol a vkladal si nový zásobník, keď do neho Karolína vrazila.

Ajriš už roztahoval štít, ale vedel, že to nestihne.

Magička v poslednom okamihu vystrela ruky a vychrlila prúd zelenej mágie, ale nestačilo to. K výbuchu došlo príliš blízko. Tlaková vlna tvorená dvoma rozdielnymi druhmi mágie ju vymrštila do vzduchu a poslala naprieč pristávacou plochou.

„Nie!“ vykriekli Ajriš a Uwe súčasne.